

Homilie voor de tweede zondag van de advent B
10 december 2023

Evangelielezing: Marcus 1, 1-8

Begin van de Blijde Boodschap van Jezus Christus, de Zoon van God.

Zoals er geschreven staat bij de profeet Jesaja:

*Zie, ik zend mijn bode voor u uit, die voor u de weg zal banen,
een stem van iemand die roept in de woestijn:*

Bereidt de weg van de Heer, maakt zijn paden recht,
zo trad Johannes op in de woestijn en doopte.

Hij preekte een doopsel van bekering tot vergiffenis van zonden.

Heel de landstreek Judea en alle inwoners van Jeruzalem trokken naar hem uit
en lieten zich door hem dopen in de rivier de Jordaan,
terwijl zij hun zonden beleden.

Johannes ging gekleed in kameelhaar met een leren gordel om zijn lendenen.

Hij at sprinkhanen en wilde honing.

Hij predikte: 'Na mij komt die sterker is dan ik,
en ik ben niet waardig te bukken en de riem van zijn sandalen los te maken.
Ik heb u gedoopt met water, maar Hij zal u dopen met de heilige Geest.'

“Na U!”

Volgens sommige bijbelgeleerden is het Marcusevangelie geschreven
als een soort catechese voor doopleerlingen
met de bedoeling hen duidelijk te maken wie Jezus is
en wat het betekent gedoopt te worden en christen te zijn.

Wie Jezus is wordt meteen al gezegd in het eerste vers:

Begin van de Blijde Boodschap van Jezus Christus, de Zoon van God.

In de evangeliën van Matteüs en Lucas dienen de geboorteverhalen
duidelijk te maken dat Jezus de Zoon van God is.

Marcus doet dat met één vers

en vervolgens komt dat in zijn evangelie nogmaals aan bod
in het verhaal van Jezus' doopsel:

1, 9 In die tijd vertrok Jezus uit Nazaret in Galilea

en liet zich in de Jordaan door Johannes dopen.

*10 En op hetzelfde ogenblik dat Hij uit het water opsteeg,
zag Hij de hemel openscheuren en de Geest als een duif op zich neerdalen.*

11 En er kwam een stem uit de hemel:

'Gij zijt mijn Zoon, mijn veelgeliefde; in U heb Ik welbehagen.'

De mens Jezus uit Nazaret is de Christus, de *gezalfde*,

diegene op wie de Geest van God rust,

de mens door God geroepen en gezonden

om een mens te zijn in wie en door wie en met wie

God de mensen nabij komt, geneest, redt, roept tot leven.

Dat is de Blijde Boodschap van het evangelie, van het christendom, van de Kerk:

dat God scheppend en bevrijdend handelt in en met en door mensen zoals Jezus,
mensen op wie zijn Geest rust, in wie Zijn Geest verblijft en die met Hem één zijn.

De Blijde Boodschap is ook dat alle mensen bestemd zijn

om zo'n mensen te worden, om Gods geliefde zonen en dochters te zijn

en als Gods kinderen samen te leven in een vredevolle en vreugdevolle wereld.

Want ook wij allen zijn gedoopt met heilige Geest,

op ons allen rust de Geest van God en in ons allen verblijft Hij.

Paus Franciscus zegt het zo:

we zijn dragers van een goed dat ons tot mens maakt,

en ons in staat stelt een nieuw leven te leiden.

Dat goed is dus Gods Geest.

Tot het nieuwe leven zijn we allen geroepen. En het is mogelijk.

Maar kiezen we er ook bewust voor?

Kiezen we er voor ons te laten leiden door Gods Geest zoals Jezus?

Wat is er van het nieuwe leven te zien in het leven van de christenen?

Het nieuwe leven is een leven van navolging, *is* navolging van Jezus.

Het nieuwe leven, de navolging vereist echter bekering.

Tot die bekering roept Johannes de Doper op.

Dat is zijn taak.

Wat houdt die bekering nu in,

de bekering waardoor we ons openstellen voor de werking van de Geest,

waardoor we kunnen geloven in de Blijde Boodschap,

waardoor we Jezus kunnen navolgen

en in gemeenschap en eenheid met Christus samen kunnen leven

in vrede en vreugde met alle mensen

en zelf ook dienstbaar, genezend en heilzaam onder mensen aanwezig kunnen zijn,

waardoor we een nieuw leven leiden, nieuwe mensen worden,

goddelijke mensen?

Het is je laten confronteren met je eigen behoeftige en zelfzuchtige ik,

met al je bindende emoties en je eigen emotionele geluksprogramma's,

en deze leren loslaten, er van bevrijd worden.

Voor de christen, die het nieuwe leven wil binnentreden,

is het loslaten van al te grote bekommernis om jezelf en egoïsme dé voorwaarde.

Er is geen christen-zijn, geen christelijk leven,

geen liefdevol en dienstbaar leven zonder het loslaten van je egoïsme.

God kan alleen gebeuren in mensen die zichzelf kunnen loslaten.

In zijn boek *Geen toekomst zonder kleine goedheid* stipt Roger Burggraeve, salesiaan, filosoof en moraaltheoloog, als eerste element van dat loslaten de beleefdheid aan, de beleefdheid die zegt: “Na U”. Jezelf loslaten is een levenshouding waarin ‘ik na U’ radicaal beleefd wordt.

https://www.youtube.com/watch?v=97_kGozRDOM&ab_channel=AscoltaArtists-OfficialChannel